

Frissen mosdatott arca a haláltól elhajló,
de minden arc félrevezet,
minden arc megtelik egy kevés halasztással,
amit nem palástol.

Ma nem zavar semmi, a modell késik,
ma nincs halaszthatatlan tennivaló.

Azt kell festeni, ami van.

Az első meleggel küszködöm,
érezem a beton alá hatoló homokot,
amit megszépít az emelkedő gaz.

VÁRATLAN FÉNY

A perceket számolom,
és amikor tízig jutok,
benyúl a kék fény.

A kezeim közé fonom magam,
a testem újraformálok,
hogy nyomtalanul eltűnjön a fájdalom,
amely báránfelhőből született, mi befödi Perzsiát.